

Programsensorrapport

Bachelor og Master i Informasjonsvitenskap, UiB

Guttorm Sindre, NTNU, Trondheim 11.feb. 2021

1. Bakgrunnsinformasjon

Denne programsensorrapporten omhandler følgende to studieprogrammer:

- Bachelor i Informasjonsvitenskap
- Master i Informasjonsvitenskap

Begge programmer er lokalisert ved SV-fakultetet, UiB, og drives av Institutt for Informasjons- og medievitenskap.

Dette er min tredje rapport som programsensor for disse to programmene. Rapporten er basert på følgende:

- Samtale med programråd for de to programmene, gjennomført ved videokonferanse 25.januar 2021. Arbeidskontrakten sier at programsensor skal besøke instituttet en gang i løpet av perioden, men flyreise og fysiske møter ikke hensiktsmessig denne gangen på grunn av smittevernsrestriksjoner.
- Samtale med syv studentrepresentanter ved de to programmene, videokonferanse 20.jan. 2020.
- UiB sine nettsider for de aktuelle studieprogrammene med tilhørende emner, som inneholder den informasjonen som er rettet mot studenter (og potensielle studenter) når det gjelder læringsutbyttebeskrivelser og emneinnhold.
- Tilsendt skriftlig materiale, som har inkludert planer for revisjon av emnebeskrivelser, referater fra programrådsmøter, formell gjennomføringsinformasjon fra emnene, i form av studiepoeng, antall studenter, vurderingsformer, karakterstatistikk; emneevalueringsrapporter fra seminarledere og faglærere, samt data fra spørreundersøkelser om studentenes syn på emnene
- Tredjepartsinformasjon, i hovedsak DBH, NOKUTs Studiebarometer og Samordna Opptak.

2. Evaluering av studieprogrammene

I likhet med fjorårets rapport, konkluderes det for begge studieprogrammene med følgende:

- Læringsutbyttebeskrivelser fremstår som relevante og med et ambisjonsnivå som er passende for bachelor- og masterstudium på universitetsnivå.
- Det virker som det er god faglig sammenheng i programmene, og at de emnene som inngår, bidrar til at de overordnede læringsutbyttene til programmet skal oppnås.
- Studentene virker jevnt over godt fornøyd med programmene og undervisningen.
- Instituttet har lærerkrefter med høy faglig kompetanse, som er godt tilpasset de emnene som tilbys.

Alt i alt er konklusjonen derfor at **både Bachelor- og Masterprogrammet holder høy kvalitet**, og at det ikke skal være behov for noen store endringer. Det er likevel potensial for forbedring, som vil bli diskutert nedenfor.

2.1 Bachelorprogrammet

Bachelorprogrammet hadde en marginal nedgang i antall opptatte fra 2019 til 2020 (119 -> 111), men hadde stigning i opptakspoeng både på ordinær kvote (49,7 -> 51,8) og på førstegangsvitnemålkvoten (38,5 -> 39,7). Programmet har med dette hatt stigning i inntakskvaliteten flere år på rad, som er en fin utvikling. På årsstudium i informasjonsvitenskap var det en betydelig økning i antall opptatte (33 -> 66), men til gjengjeld da en forståelig nedgang i opptaksgrenser (35,8 -> 33,5). Disse studentene tar i stor grad samme emner som førsteårsstudenter på bachelorprogrammet. Sammen med økt interesse blant studenter fra andre programmer for å ta INFO-emner som valgfag, har dette gitt en betydelig økning i totalt antall studenter som følger disse emnene. Informasjonsvitenskap hadde mer enn 20% økning i studiepoengproduksjon fra 2019 til 2020.

Kandidatproduksjonen fra Bachelorprogrammet var litt lavere i 2020 enn året før (68 -> 59). Siden 2019 har det mer enn en dobling fra 2018 (31 -> 68) anses ikke dette for å være noe dramatisk utslag i negativ retning. Til tross for litt nedgang fra toppåret, gir dette inntrykk av en stabilisering på et vesentlig høyere nivå enn det som var vanlig for noen år siden.

I samtale med studentrepresentanter fremsto de generelt som godt fornøyde med bachelorprogrammet. De oppfatter faglærerne som dyktige, og forelesninger holder stort sett meget god kvalitet. Studentene ser likevel forbedringspotensial på en del områder:

- I enkelte emner kommer oppgavetekster (for arbeider som leveres i løpet av semesteret) unødvendig sent, som gir studentene mindre fleksibilitet mhp når arbeidet kan utføres.
- Noen emner oppfattes å ha litt unødvendig lavt ambisjonsnivå i starten. Studentrepresentantene mente at dette i noen tilfeller kunne skyldes at emner har for lave eller utydelige forkunnskapskrav, f.eks. at mer grunnleggende emner som man burde hatt, bare er anbefalte forkunnskaper, ikke krav. Hvis det da kommer en del studenter fra andre programmer for å ta et emne uten å ha den anbefalte forkunnskapen – og det tas for mye hensyn til slike studenter i en tidlig fase av emne ved at man da gjennomgår en del stoff som har betydelig overlapp med mer grunnleggende emner, vil ambisjonsnivået føles i laveste laget for studenter som allerede hadde den anbefalte forkunnskapen. Dette nevnes mer spesifikt for enkelte emner i seksjon 3 av rapporten.
- Selv om faglærere og programråd er lydhøre og positive i kommunikasjon med studenter om mulige forbedringsforslag, opplever studentene at det av og til skjer lite imellom møtene med tanke på å få iverksatt forbedringstiltak. Av og til føler også studentene at de blir involvert på et litt for sent tidspunkt, og at det burde ha vært informert om endringer tidligere.

Både programråd og studenter oppgir at 2020 har vært spesielt utfordrende pga smittevernstiltak. Undervisningstilbud med fysisk oppmøte måtte reduseres, og i perioder kuttet helt. Studentene opplevde at faglærere og institutt stort sett hadde gjort en god innsats med tilpasning til Covid-19, f.eks. ved bruk av nettmøter og videoer. Dog fremholdt

de at det kunne ha vært gjort noe mer innsats på det faglig-sosiale, med å legge til rette for at studenter skulle bli kjent med medstudenter, og særlig da førsteårsstudenter som ikke hadde noe nettverk fra før og hadde vanskelige forutsetninger for å danne sosiale nettverk når de stort sett satt hjemme / på hybelen og deltok på nettundervisning.

Spesifikt relatert til Covid-19 og endring fra skoleeksamen til hjemmeeksamen fremholdt studentene at informasjonen hadde kommet brått og var blitt rotete formidlet, men at dette var styrt av beslutninger høyere opp i systemet og dermed ikke var noe som var spesifikt akkurat for studieprogrammet Informasjonsvitenskap. De hadde også forståelse for at dette var vanskelig, med en smittesituasjon i stadig endring.

Når det gjelder Studiebarometeret for 2020, ligger bachelorprogrammet på samme nivå som i 2019 (3,8) når det gjelder Helhetsvurdering. Ser man mer detaljert på undersøkelsen er det en betydelig tilbakegang for Læringsmiljø (3,5 -> 3,0), mens andre faktorer ligger forholdsvis stabilt med endringer i området -0,2 til +0,1 fra fjoråret. At nettopp Læringsmiljø scorer dårligere er ikke overraskende gitt Covid-19. På den positive siden har studentenes selvrapporterte tidsbruk på studiet økt fra 2019 til 2020, så dette kan tyde på at tilpasningen av det faglige opplegget har fungert godt og at det mer er de sosiale aspektene ved læringsmiljøet at studentene har savnet. Å gi noen bastante anbefalinger akkurat basert på 2020, som ble et ganske spesielt år, kan være vanskelig. Men det kan nevnes at på noen faktorer, spesielt Tilknytning til yrkeslivet, lå Bachelor INFOVIT allerede lavt i 2019 (2,6) og enda lavere nå (2,4). Selv om akkurat nedgangen på 0,2 her skulle skyldes Covid, er en score midt på 2-tallet ikke noe instituttet bør være bekjent av her. Kompetansen som studentene får gjennom dette studiet er jo presumptivt svært aktuell for arbeidslivet, så den lave scoren har ikke nødvendigvis noe med reell jobbrelevans å gjøre, mer med studentenes opplevelse av at studiet knytter seg til jobbrelevante problemstillinger, og at de får vite hvordan kompetansen kan brukes.

2.2 Spesielt om Masterprogrammet

Masterprogrammet i informasjonsvitenskap hadde 13 fullførte kandidater i 2020. Instituttet bør ha ambisjoner om å øke antall kandidater i programmet, og antallet som fullfører. Studentene er stort sett fornøyd med kvaliteten i masterprogrammet også, men noen opplevde det første året som litt rotete og kunne ha ønsket tydeligere informasjon. Det var litt lite emner å velge mellom fordi mange bare gis annet hvert år. I noen emner var det lagt opp til at studentene på omgang skulle presentere pensumartikler. I utgangspunktet kan dette være en god læringsaktivitet, både ved at man lærer mye av å lage presentasjonen, og at andre kan lære av å delta på den. Men studentene fremholdt at en del av disse presentasjonene var av såpass dårlig kvalitet at andre studenter lærte lite av dem, og pensum fremsto som noe fragmentarisk.

Når det gjelder valg av masteroppgaver er man midt i en overgang til en mer faglærerstyrt prosess med utforming av oppgaver som studentene kan velge mellom – for å sikre at oppgavene ligger i forskningsfronten og innenfor det som faglærere har ekspertise i å veilede. Det er for tidlig å si noe systematisk om hvordan dette vil falle ut – kan heller diskuteres grundigere i neste års evaluering. Et eksempel på at masteroppgaver kan gi forskning av høy kvalitet, er at en masteroppgave som ble til en artikkel til Norsk

Informatikkonferanse (NIK), vant pris for beste artikkel på den konferansen, i konkurranse med artikler skrevet av fast vitenskapelig ansatte.

Ut fra Studiebarometeret hadde masterprogrammet en mer markant tilbakegang enn bachelorprogrammet – dog er det viktig å merke seg at det for masterprogrammet dreier seg om et ganske lite antall respondenter (N = 15). Helhetsvurdering er ned et helt poeng (4,2 -> 3,2) og det er også betydelig nedgang på mange av de andre faktorene, f.eks. Læringsmiljø (ned 0,9) og Tilknytning til yrkeslivet (ned 0,8). Mye av nedgangen kan skyldes Covid, kombinert med kapasitetsproblemer ved instituttet. Når det ble nødvendig å legge om undervisningen og gjøre tilpasninger, vil det naturlig føles mer akutt å få opp et godt opplegg i innledende emner på bachelornivå med et høyt antall studenter, kanskje har masterstudentene blitt litt skadelidende av at instituttet ikke hadde mange nok tilsatte til å håndtere alle behov på en gang. Selv om det er få respondenter og det kan dreie seg om midlertidige tilbakeslag i studenttilfredshet pga. Covid, oppfordres programråd og institutt til å se nærmere på resultatene samt kanskje undersøke mer kvalitativt direkte med studentene for å se hva som er Covid-relatert og hva som eventuelt skyldes andre problemer, for eksempel knyttet til instituttets begrensede bemanningskapasitet for masterundervisning. At instituttet har trang økonomi vil naturlig nok begrense hva slags tiltak man kan komme opp med, men det kan også finnes tiltak som kan bidra til et bedre læringsmiljø uten nødvendigvis å koste mer penger.

3. Evaluering av emner og vurderingsordninger

Generelt er mine konklusjoner om emnene som tilbys i Bachelor og Master i Informasjonsvitenskap at de har relevante læringsutbytter og kompetente faglærere. Undervisningsformene har en bra blanding av forelesninger i plenum, seminarer / kollokvier / lab hvor det undervises i mindre grupper, og oppgaveløsning med tilbakemeldinger. Seminarer / kollokvier med fysisk oppmøte måtte naturlig nok utgå i perioder da det var restriksjoner pga. Covid-19. Det ble gjort en del forsøk på å komme opp med tilsvarende digitale tilbud, men dette ble til en viss grad også vanskeliggjort av beskjeder fra høyere hold om at alle aktiviteter med obligatorisk oppmøte skulle utgå (som ble tolket til å gjelde også obligatorisk oppmøte virtuelt).

Vurderingsordningene har også en bra blanding av avsluttende eksamen og andre mer omfattende vurderinger som semesteroppgaver og arbeider, av og til supplert med muntlige presentasjoner.

Faglærernes egne evalueringer fremstår som reflekterte, både med vurderinger av hva som har fungert i emnene og hva som kan forbedres. I det nedenstående går jeg ikke inn på alle emner i detalj men nevner noen spesielt.

INFO100 var i fjorårets rapport (som altså gjaldt 2019) omtalt som et emne med overraskende godt karaktersnitt, dette har nå klart å justere seg til en jevnere bruk av hele karakterskalaen, med en topp på C, sannsynligvis som følge av noe økning i vanskegrad i forhold til året før. Emnerapporten framstår som god og reflektert, og faglærerne ser ut til å ha gjort vellykkede improvisasjoner der de måtte tilpasse undervisningen pga Covid-19-pandemien, og studentene virker i stor grad tilfreds med den undervisningen de har fått i emnet. Forslagene til videre forbedring av emnet virker også fornuftige.

INFO104 Formelle metoder for informasjonsvitenskap har en normal karakterfordeling og snitt på C, med bare 8% stryk. Dette er en klar framgang fra de gamle emnene som det erstatter, særlig **INFO102** med samme navn karaktersnitt enn de gamle emnene som det erstattet, særlig da INFO102 som hadde et vesentlig dårligere karaktersnitt med mye stryk. Dette ser derfor ut til å ha vært en vellykket omlegging. At studentene får et brukbart læringsutbytte i dette emnet er viktig, da de kan trenge kunnskapen i flere andre emner senere i studiet.

INFO125 Datahåndtering hadde svært gode karakterer, med 60% A, og gitt at antall studenter er stort (211), er det overraskende om en så stor andel av studentene skal ha oppnådd læringsutbyttene på en fremragende måte. Ut fra emnerapporten ser det ut til at årsaken kan være at eksamen på forholdsvis kort varsel ble omgjort til hjemmeeksamen med alle hjelpemidler tillatt. Hvis da oppgavesettet ikke var tilpasset en slik situasjon, men heller lignet på spørsmål man ville ha gitt på en skoleeksamen uten hjelpemidler, er det ikke overraskende om mange studenter oppnådde høy score på eksamen. De gode karakterene behøver dermed ikke representere noe faresignal når det gjelder emnets innhold eller ambisjonsnivå, men hvis det igjen skulle bli hjemmeeksamen med alle hjelpemidler tillatt, er det viktig at spørsmålene tilpasses til en slik situasjon. Ut fra emnerapporten ser det ut til at undervisningen har vært utført på en godt gjennomtenkt måte, og at faglærer har klart å tilpasse opplegget til Covid-19 på en måte som har vært tilfredsstillende for studentene.

INFO132 fortsetter den gode trenden fra i fjor med en bedring fra et tidligere dårlig karaktersnitt til en nå temmelig normal karakterfordeling. Faglærers observasjon av at litt mange av programmeringseksemplene relaterer seg til matematikk, og at man kanskje bør supplere dette med nye eksempler fra andre domener (språk, medier, ...) kan absolutt være verdt å forfølge videre, siden matematikk kan være en unødvendig barriere mot å lære programmering for enkelte av studentene.

INFO134 hadde et svært godt karaktersnitt, med 64% A. Her bør programråd og institutt se nøyer på hva som kan være årsaken, f.eks. om ambisjonsnivået var for lavt, om den skriftlige prøven var for enkel, etc. Med såpass mye som 97 studenter på et emne, er det usannsynlig at en så stor andel skal ha gjort en fremragende person klart bedre enn hva man gjennomsnittlig ville forvente.

INFO135 Videregående programmering hadde et enda bedre karaktersnitt, nesten alle studentene (98%) fikk A. Ifølge studentrepresentantene – samt også diskutert på et programrådsmøte – er en sannsynlig årsak for lavt ambisjonsnivå i emnet. Selv om emnet er videregående programmering, har det ikke krav om forkunnskaper, bare anbefalte forkunnskaper i grunnleggende programmering. Det ble sagt at faglærer tidlig i semesteret fikk klage fra noen studenter som syntes emnet gikk for fort fram (presumptivt studenter fra andre program enn INFOVIT, som kanskje ikke hadde tatt INFO132?). Kanskje tilpasset faglærer undervisningen for mye til et mindretall av studentene som hadde svake forkunnskaper, med det resultat at emnet innledningsvis gikk gjennom en del stoff som overlappet med Innføring i programmering? En ytterligere grunn til ekstremt gode karakterer kan være at det som normalt skulle ha vært en skoleeksamen med tilsyn i stedet

ble hjemmeeksamen uten tilsyn, med alle hjelpemidler tillatt. Kanskje ble eksamensspørsmålene i letteste laget for dette formatet?

INFO212 har hatt noe misnøye med undervisningen, men programrådet er i gang med en prosess på dette for å sørge for at opplegget forbedres til neste gang emnet skal gis. Blant annet mente studentrepresentanter at emnet kunnskapsmessig overlapper for mye med tematikk de allerede har vært innom i tidligere emner, slik at emnet burde inneholde mer nytt og ha tydeligere mål, samt at oppgavetekster bør være tilgjengelig i god tid.

INFO216 hadde et noe svakt karaktersnitt, med en topp på D. Det var likevel 9% som fikk A, som viser at det var fullt mulig for studenter å oppnå godt resultat i emnet, og det var få studenter med svært svake prestasjoner (11% E, 9% F). Dette er nok et relativt formelt emne som kan være utfordrende for mange studenter, så selv om snittet er under normalen, kan det samtidig sies som positivt at man iallfall har klart å løfte de fleste studentene opp til et akseptabelt (om ikke nødvendigvis godt) læringsutbytte.

INFO262 hadde svært gode karakterer, 75% A. Med et forholdsvis stort antall studenter (97) er det oppsiktsvekkende om så mange skulle ha prestert helt fremragende. Her bør programråd og institutt se nøyer på hva som var årsaken til dette.

INFO284 hadde relativt høy andel stryk (27%) men blant de studentene som sto, var det bra resultater. Ifølge studentrepresentantene kunne de gjerne ha tenkt seg noe mer forventninger / krav om forkunnskaper i dette emnet, da det kun var forutsatt grunnleggende Python-programmering. Dette er en vanskelig avveining, økt ambisjonsnivå vil kunne øke strykprosenten mer – med mindre de med lite forkunnskap rett og slett nektes å ta emnet. Maskinlæring er et populært emne som mange fra andre studieprogrammer nok kan tenke seg å ta.

INFO310, 64% A. Dette er et masteremne som i 2020 ble tatt av bare 13 studenter, dermed er en høy prosentandel A mindre oppsiktsvekkende enn om det var en stor klasse. I en masterklasse med få studenter som spesifikt har valgt et emne ut fra interesser og motivasjon, vil kanskje arbeidsinnsatsen jevnt over ha vært høy blant studentene. Hvis emnet fortsetter i påfølgende år med å ha like stor andel A, bør man likevel se på om ambisjonsnivået er fornuftig kalibrert for studentenes kompetansenivå og vurderingsformen er hensiktsmessig.

6. Oppsummering

Generelt er konklusjonen både for Bachelorprogrammet og Masterprogrammet at de holder høy kvalitet, både i faglig innhold, undervisning og vurdering, og studentene virker stort sett fornøyd både med relevans og læringskvalitet. Programrådet ser ut til å ha gode rutiner for å håndtere eventuelle problemer som oppstår, men informasjonsflyt og dialog med studentene (utenom de som sitter i programråd) har fortsatt forbedringspotensial. Data fra Studiebarometeret indikerer også at det er noen utfordringer, mest midlertidige knyttet til Covid. Dette er i stor grad utfordringer som hele universitets-Norge har hatt, og det virker ikke som INFOVIT skiller seg ut i noen negativ retning når det gjelder hvordan utfordringene har blitt møtte. Noen utfordringer kan imidlertid også være mer langvarige og verdt å jobbe videre med – som blant annet studentenes opplevelse av lav kobling til arbeidslivet.

Rapport 2019

fra programsensor for
Bachelor- og Masterprogrammet
i medie- og interaksjonsdesign
Institutt for informasjons- og medievitenskap
SV-fakultetet,
Universitetet i Bergen.

Gunnar Liestøl

Institutt for medier og kommunikasjon

Universitetet i Oslo

Bakgrunn

Rapporten for studieåret 2019 er basert på ett besøk ved Institutt for Informasjons- og medievitenskap, Universitetet i Bergen, 28–29 januar 2020. Det viste seg å være praktisk umulig å gjennomføre sensorbesøk på slutten av høstsemesteret 2019. At rapporten foreligger først nå skyldes en kombinasjon av flere forhold: tilgang på dokumentasjon, stor arbeidsmengde og, ikke minst, den problematiske situasjonen etter utbruddet av Coronapandemien. Til grunn for rapporteringen ligger som vanlig gjennomgang av dokumentasjonen fra Institutt for informasjons- og medievitenskap: egnevaluering av tre emner (MIX100, MIX203, MIX301), statistikk fra både BA og MA-programmene, emnebeskrivelser, programpresentasjoner, og fritekstsvar fra Studiebarometeret 2019. I tillegg er også de oppdaterte retningslinjene for programsensurering ved Det samfunnsvitenskaplige fakultet tatt med. I forkant av evalueringen etterspurte programledelsen at det også skulle fokuseres på forholdet mellom MIX og INFO-emner.

Under besøket i slutten av januar fikk programsensor anledning til å møte og ha samtaler med de fleste sentrale aktører i de to programmene: lærere og studiekonsulenter med ansvar for de informasjonsvitenskaplige emnene, programleder, faglærere på de medievitenskaplige emner, studenter på både BA og MA-nivå, i grupper og individuelt. Undertegnede deltok også i undervisningen på MIX202 der blant annet samarbeidende mediebedrifter var tilstede. Kristine Jørgensen har fungert

som kontaktperson i forkant av og under oppholdet. Forøvrig har undertegnede hatt kontakt med studiekonsulent Natalie Angelica Sagstad.

Tilbakemelding fra studentene

Det er relevant å ta utgangspunkt i fjorårets rapport for å evaluere driften av og kvaliteten på undervisningen som tilbys under programmene i medie- og interaksjonsdesign. Sammenliknet med BA-programmet i nye medier, som på mange måter kan betraktes som en forløper, kunne rapporten for 2018 konkludere med at oppstarten på BA og MA-programmene i medie- og interaksjonsdesign uten tvil var vellykket. Både studenter og lærere var stort sett svært godt fornøyd, og resultatene støttet opp om dette inntrykket. Et meget positivt resultat gitt at ambisjonsnivået for de nye programmene var ambisiøst, både med hensyn til tverrfaglighet, kombinasjon av teoretiske og praktiske tilnærminger, og ikke minst samlokaliseringen og det tette samarbeidet med aktive mediebedrifter både i og utenfor Media City-lokalene. Likevel var det nødvendig å trekke frem forhold som åpenbart hadde forbedringspotensial.

Når det gjelder informasjonsflyten i programmet mener fortsatt studentene på BA at den kan bli bedre, spesielt i forholdet mellom forlesere og studenter. Det har bl. a. vært uklar, inkonsekvent og selektiv tilbakemelding på tolkning og forståelse av eksamensoppgaver. Dette gjelder spesielt MIX203 (Design for medieproduksjon). Høsten 2019 meldte BA-studentene misnøye med emnet MIX203 i en epost til studiekonsulenten. Det ble påpekt at både oppgaveteksten og vurderingskriteriene var upresise og at tematikken ikke stod i forhold til undervisningen som var gitt. Studentene opplevde også faglærer som unnnvikende og inkonsekvent i sine svar etter forsøk på å få utdypet og avklart oppgavens hensikt. Dette er alvorlige svakheter og må unngås i neste gjennomføring av emnet. Problemene på MIX203 er heller ikke godt nok behandlet i egevalueringen av emnet. (Generelt er det forøvrig uklart hvordan emneevalueringen foregår og i hvilket omfang. I 2018 fikk programsensor tilgang på to egevalueringer, for 2019 økte det til tre – alle var MIX-emner). BA-studentene mener videre at oppgavetekstene på MIX-emner generelt bør bli tydeligere. Blant MA-studentene undertegnede har vært i kontakt med ble det gitt uttrykk for at kommunikasjonen med lærere i Canvas fungerte godt. Selv om begge programnivåene har mange lærere involvert og ulike måter å informere på, er det på dette feltet (med

unntak av MIX203) likevel generelt færre kritiske bemerkninger knyttet til studieåret 2019 enn 2018.

BA-studentene har tidligere gitt uttrykk for at INFO125 (Datahandtering) hadde svak relevans for studiet som helhet. Dette gjentas også i årets evaluering. Det fremheves at emnet som sådann fungerer godt, men tematikken oppleves fremdeles som innholdsmessig perifer i forhold til studiet generelt. BA-studentene etterlyste også i år behovet for bedre opplæring i akademisk skriving. Selv om skriveøvelser er en del av Ex Fac-emnet MIX100 ønsker studentene ytterligere fokus på dette, spesielt i forholdet mellom praktisk produksjon og faglig rapportering/drøfting. Studentene presiserer også at det bør legges mer vekt på øvelse og opplæring i kollektiv skriving, særlig i forbindelse med gruppearbeid. De opplever det som problematisk å få gruppeproduserte oppgaver til å henge godt sammen både språklig og argumentativt.

Studenter på både BA og MA-nivå har tidligere etterlyst mer utførlig og systematisk opplæring i ulike former for digitale verktøy/programmer. Programledelsen har fulgt opp med gjennomføring av en egen workshop i 2019. Dette oppleves som en klar forbedring. Likevel ønsker spesielt BA-studentene mer vekt på opplæring i verktøy de kan benytte gjennomgående i hele studieforløpet.

BA-studentene ytret også et ønske om å bedre kontakten med etablerte MA-studenter som tidlig i forløpet kunne fortelle utførlig om faget. Programledelsen bør se nærmere på muligheten for bedre integrering av studentene på begge programnivå og på tvers av årskull og stadium i studieforløpet. BA-studentene var ikke kjent med noen form for alumniforening der uteksaminerte masterstudenter, gjennom ulike fora og kanaler, kan informere om møter med arbeidsliv etter endte studier? En slik dialog kan ha positiv og konstruktiv innvirkning på programmenes organisering, læringsmål og utforming.

MA-studentene ga også uttrykk for sprik og manglende integrasjon i forholdet mellom INFO og MIX-emnene. Den tidligere kritikken mot INFO361 (Forskningstema i menneske-maskin-interaksjon), det eneste INFO-emnet på masternivå, ble nå gjentatt. Emnet som sådann får god omtale, men bruk av eksempler, spesielt forelesers egne prosjekter, oppleves som mindre relevante for studiet som helhet, også for dette årskullet. Det er viktig at undervisningen er forskningsnær, men økt relevans i valg av eksempler vil styrke den tverrfaglige integrasjonen i programmet. De tidligere innvendingene mot MIX302 (Forskningsdesign og feltstudiar), der det ble hevdet at

arbeidet med prosjektskissen kom for sent i gang, ble ikke gjenntatt i år. MA-studenter ga også uttrykk for at det ikke var nødvendig med mer øvelse i akademisk skriving rettet mot masteroppgaven. De samlede skriveøvingene på BA-nivå var tilstrekkelig.

Med bakgrunn i gjennomgangen over er det viktig å legge til at studentene på både BA og MA-nivå generelt var svært godt fornøyd med de fleste sider ved studiet: studentmiljø, lærere, undervisning, praktisk samarbeid med mediebedrifter og lokalene i Media City. Den gode tendensen fra 2018 er helt klart, ikke bare ivaretatt, men også i vesentlig grad styrket.

Karakterer

I rapporten for 2018 trakk undertegnede frem problemer med skjevhet i karaktersettingen. Det var en klar tendens til at karakterene ikke fordelte seg på ønsket måte. På tross av et lavt antall kandidater i 2018 var tendensen tydelig på MA-nivå, der C ble gitt i 29 % av tilfellene mens A+B stod for de resterende 79%. Karakterene D og E ble altså ikke brukt i det hele tatt. Dessverre har situasjonen forverret seg betraktelig i studieåret 2019. Andelen for karakteren C har sunket til 16% og karakterene A+B har økt til 82%, mens karakterene D+E ble gitt i 1% av tilfellene! Begge målingene er basert på alle emner. Her må programledelsen ta grep slik at karakterskalaen blir brukt mer kritisk og disiplinert. Det kan også være en idé å vurdere varianten bestått/ikke bestått på flere emner.

Det samme er dessverre også tilfellet på BA-nivå: Selv om karakteren C har økt med 4%, fra 29% til 33%, står karakterene A+B nå for 57% av tilfellene – en økning på 6%. Andelen for karakterene D+E har sunket tilsvarende! Her må det igjen manes til kritisk og edruelig bruk av skalaen! Endringene i strykprosenten er derimot små.

MIX versus INFO

Fra BA-programmet i nye medier og frem til dagens gjennomføring av BA og MA-programmene i medie- og interaksjonsdesign har tverrfaglig integrasjon vært både en utfordring og et problem. Institutt for informasjons- og medievitenskap består av to faglige tradisjoner, noe som blir tydelig i samarbeidsprosjekter som dette.

Forbedringene har imidlertid vært betydelige. Likevel kommer det frem i undertegnede samtaler med studentene på begge nivå at flere av INFO-emnene oppleves som svakt integrert og perifere i forhold til de faglige formålene med programmene som helhet. Dette inntrykket styrkes kraftig av resultatene fra Studiebarometeret for 2019. Her har undertegnede hatt tilgang på svarene fra studentene (totalt 8) i fritekst. Det gjennomgående temaet her er nettopp manglende integrasjon og relevans mellom de to emnekategoriene. Her er noen utsagn fra studentene:

"Vi har mange fag fra bachelorprogrammet for informasjonsvitenskap, som ikke er tilpasset min grad"

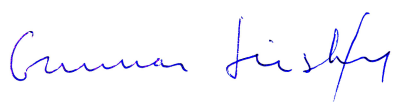
"Hva gjelder INFO-fagene vi tar, virker det veldig som at UiB bare har slengt noen INFO-fag vår vei uten å reflektere over innholdet i dem versus vårt studieutbytte. Hvorfor skal design-studenter ha et helt fag om databaser?"

"Fagene er ikke godt nok koblet opp mot hverandre."

"Info-fagene kunne vært mer spisset og relevant for oss, føler at de ikke passer helt inn..."

På tross av formen er dette tilbakemeldinger som må tas alvorlig. De støttes som nevnt også av annen respons undertegnede har fått. I denne sammenheng bør programledelesen og instituttet vurdere hvordan integrasjonen av de to fagområdene og –tradisjonene kan bedres ytterligere slik at programmene for medie- og interaksjonsdesign kan bli et helstøpt og godt forent studium med både mangfold og enhet. Det bør vurderes hvordan de gjenværende INFO-emnene kan bli MIX-emner. Det behøver ikke nødvendigvis medføre helt nye emner og undervisningsopplegg, men kan nok løses med justeringer, dobbelkoding og ulike opplegg for forelesninger og gruppearbeid rettet mot studentene fra medie-og interaksjonsdesign.

Det finnes heller ikke denne gang alvorlige svakheter ved programmene. Opplegget er fortsatt innovativt, godt gjennomtenkt og gjennomført, selv om enkelte svakheter må rettes opp. Og: det er kanskje på tide å gjennomføre den siste etappen i den tverrfaglige integrasjonen.

Gunnar Liestøl

Høvik, 8. april, 2020